

Dosarul nr. 2ra-2022/21
2-19070998-01-2ra-24122021

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. A. Brăgaru)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. I. Cotruță, A. Malfi, V. Buhnaci)

ÎNCHEIERE

26 ianuarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Natalia Lesnic, Irina Guțul și Natalia Simacovoci, reprezentate de avocatul Dumitru Marco în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Nataliei Lesnic, Irinei Guțul și Nataliei Simacovoci, reprezentate de avocatul Dumitru Marco împotriva Întreprinderii Mixte Organizația de Creditare Nebancară „Microinvest” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la anularea ordinelor de concediere, restabilirea la locul de muncă, încasarea plăților salariale, a prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 15 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Natalia Lesnic, Irina Guțul și Natalia Simacovoci, reprezentate de avocatul Dumitru Marco și menținută hotărârea din 17 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 21 ianuarie 2019, Natalia Lesnic, Irina Guțul și Natalia Simacovoci, reprezentate de avocatul Dumitru Marco au depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎM OM „Microinvest” SRL cu privire la anularea ordinelor de concediere, restabilirea la locul de muncă, încasarea plăților salariale, a prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii au invocat că între ÎM OM „Microinvest” SRL (angajator) și reclamanta Natalia Lesnic (salariată) a fost încheiat contractul individual de muncă nr. 31/17 din 10 aprilie 2017, pe durată nedeterminată, privind angajarea acesteia în funcția de casier în subdiviziunea Ocnița a ÎM OM „Microinvest” SRL.

La 19 ianuarie 2018, denumirea funcției a fost redenumită în operator ghișeu în subdiviziunea Ocnița a ÎM OM „Microinvest” SRL.

La 23 octombrie 2018, ÎM OM „Microinvest” SRL a emis ordinul nr. 709P, prin care Natalia Lesnic a fost eliberată din funcția de operator de ghișeu în subdiviziunea Ocnița a ÎM OM „Microinvest” SRL în temeiul art. 206 alin. (1) lit. d) și 86 alin. (1) lit. k) Codul muncii.

La fel, între ÎM OM „Microinvest” SRL (angajator) și reclamanta Irina Guțul (salariată) a fost încheiat contractul individual de muncă nr. 24/16 din 1 noiembrie 2016, pe durată nedeterminată, privind angajarea acesteia în funcția de expert de creditare în subdiviziunea Ocnița a ÎM OM „Microinvest” SRL.

La 23 octombrie 2018, ÎM OM „Microinvest” SRL a emis ordinul nr. 712P, prin care Irina Guțul a fost eliberată din funcția de expert de creditare în subdiviziunea Ocnița a ÎM OM „Microinvest” SRL în temeiul art. 206 alin. (1) lit. d) și 86 alin. (1) lit. k) Codul muncii.

De asemenea, între ÎM OM „Microinvest” SRL (angajator) și reclamanta Natalia Simacovici (salariată) a fost încheiat contractul individual de muncă nr. 25/16 din 1 noiembrie 2016, pe durată nedeterminată, privind angajarea acesteia în funcția de expert de creditare în subdiviziunea Ocnița a ÎM OM „Microinvest” SRL.

La 23 octombrie 2018, ÎM OM „Microinvest” SRL a emis ordinul nr. 713P, prin care Natalia Simacovici a fost eliberată din funcția de expert de creditare în subdiviziunea Ocnița a ÎM OM „Microinvest” SRL în temeiul art. 206 alin. (1) lit. d) și 86 alin. (1) lit. k) Codul muncii.

Au considerat reclamantele că ordinul nr. 709P, ordinul nr. 712P și ordinul nr. 713P din 23 octombrie 2018 sunt ilegale și pasibile de a fi anulate, în acest sens invocând prevederile art. 208 alin. (1) și art. 210 alin. (1) Codul muncii.

Astfel, au precizat reclamantele că au fost eliberate de la locul de muncă din motiv că au încălcat prevederile Regulamentului Intern Capitolul III pct. 9 și Capitolul VIII pct. 2.29.

Prin acțiunile sale culpabile și anume comiterea multiplelor încălcări de acest gen s-a creat posibilitatea delapidării mijloacelor bănești și cauzării de daune considerabile care duc sau care pot duce la pierderea încrederii angajatorului față de salariat.

Totodată, au evidențiat că în cadrul anchetei de serviciu nu a fost constatată nicio încălcare, fiind eliberate din serviciu toate salariatele din cadrul subdiviziunii Ocnița a ÎM OM „Microinvest” SRL din motive formale.

Și-au întemeiat pretențiile în temeiul dispozițiilor art. 20 din Constituția RM, art. 94, 166, 167 CPC, art. 9, 89, 90, 267, 329, 330, 354 - 355 Codul muncii.

Au solicitat admiterea acțiunii, anularea ordinului nr. 709P din 23 octombrie 2018 emis de ÎM OM „Microinvest” SRL cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de concediere față de Natalia Lesnic, operator de ghișeu în subdiviziunea Ocnița a ÎM OM „Microinvest” SRL, a ordinului nr. 712P din 23 octombrie 2018 emis de ÎM OM „Microinvest” SRL cu privire la aplicarea

sanctiunii disciplinare sub formă de concediere față de Irina Guțul, expert de creditare în subdiviziunea Ocnița a ÎM OM „Microinvest” SRL, a ordinului nr. 713P din 23 octombrie 2018 emis de ÎM OM „Microinvest” SRL cu privire la aplicarea sanctiunii disciplinare sub formă de concediere față de Natalia Simacovici, expert de creditare în subdiviziunea Ocnița a ÎM OM „Microinvest” SRL, cu restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă din 23 octombrie 2018 până la data emiterii hotărârii judecătorești, a prejudiciului moral în mărime de 5 000 de lei pentru fiecare reclamantă și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 17 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

Prin decizia din 15 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Natalia Lesnic, Irina Guțul și Natalia Simacovici, reprezentate de avocatul Dumitru Marco și menținută hotărârea primei instanțe.

În consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au constatat că ordinul de concediere nr. 713P/2018 din 23 octombrie 2018, în privința salariatei Natalia Simacovici, ordinul nr. 709P/2018 din 23 octombrie 2018, în privința salariatei Natalia Lesnic și ordinul nr. 712P/2018 din 23 octombrie 2018, în privința salariatei Irina Guțu au fost emise legal în conformitate cu legislația muncii, fiind respectată procedura de concediere de către ÎM OCN „Microinvest” SRL (angajator) și anume: a dispus inițierea unei anchete de serviciu, ordinul fiind adus la cunoștința salariatelor contra semnătură, oferindu-le posibilitatea de a depune explicații în cadrul anchetei de serviciu; au fost aduse la cunoștința salariatelor Irina Guțul, Natalia Lesnic și Natalia Simacovici ordinele de concediere și ordinul de corectare a erorii materiale, contra semnătură.

Reieșind din aceste considerente, prima instanță și instanța de apel au ajuns la concluzia de a respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată.

Adițional, cu referire la pretenția privind încasarea salariului și a prejudiciului moral cauzat, instanțele de judecată au apreciat că respectivele pretenții comportă un caracter subsecvent pretenției privind restabilirea în funcție și în rezultat urmează soarta acesteia, urmând a fi respinse.

La 7 decembrie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Natalia Lesnic, Irina Guțul și Natalia Simacovici, reprezentate de avocatul Dumitru Marco au declarat recurs împotriva deciziei din 15 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând aditerea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În susținerea recursului au invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o părtinitoare, emisă cu încălcarea drepturilor lor prevăzute de art. 6 din CEDO, fiind comise încălcări esențiale și aplicate eronat normele de drept material și normele de drept procesual.

Au considerat că ordinele nr. 709P, nr. 712P și nr. 713P din 23 octombrie 2018 sunt ilegale și emise contrar prevederilor art. 208 alin. (1) și 210 alin. (1) Codul muncii.

La fel, au specificat că în cadrul anchetei de serviciu nu a fost constatată nicio încălcare, dânsle fiind eliberate din serviciu din cadrul subdiviziunii Ocnița a ÎM OCN „Microinvest” SRL din motive formale.

În așa mod, dânsle au fost concediate fără niciun temei legal, cu încălcarea procedurii obligatorii prevăzută la aplicarea sancțiunilor disciplinare față de salariat.

Au obiectat că circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei pe care instanțele de judecată ierarhic inferioare le-au considerat constatate, nu au fost dovedite cu probele veridice și suficiente anexate la dosar, în același timp, circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, nu au fost constatate și elucidate pe deplin, precum și concluziile instanțelor de judecată expuse în actele judecătorești contestate sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Totodată, instanța de apel a încălcat prevederile art. 373 alin. (1)-(4) CPC, pct. 10 și 18 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 6 din 11 noiembrie 2013 privind procedura de judecare a cauzelor civile în ordine de apel.

La 19 ianuarie 2022, prin intermediul poștei electronice, ÎM OCN „Microinvest” SRL, reprezentată de avocatul Vasile Josan a depus referință la recursul declarat de Natalia Lesnic, Irina Guțul și Natalia Simacovoci, reprezentate de avocatul Dumitru Marco, solicitând respingerea recursului ca fiind inadmisibil sau în mod alternativ, neîntemeiat.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată la 8 octombrie 2021 la adresa electronică a reprezentantului recurentelor, avocatului Dumitru Marco, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la actele cauzei (f. d. 50 vol. II).

Astfel, se constată că recurentele s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursul la 7 decembrie 2021 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Natalia Lesnic, Irina Guțul și Natalia Simacovoci, reprezentate de avocatul Dumitru Marco, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Natalia Lesnic, Irina Guțul și Natalia Simacovoci, reprezentate de avocatul Dumitru Marco, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentelor cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Natalia Lesnic, Irina Guțul și Natalia Simacovoci, reprezentate de avocatul Dumitru Marco urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Natalia Lesnic, Irina Guțul și Natalia Simacovoci, reprezentate de avocatul Dumitru Marco.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh